

Miercuri, 3 Iunie, 2026

Sf. Mc. Luchilian, Ipatie și Paula fecioara

(*Harti*)

Romani 1

¹⁸ Căci mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer peste toată fără-delegea și nedreptatea oamenilor care țin adevărul în robia nedreptății.

¹⁹ Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este arătat întru ei; căci Dumnezeu le-a arătat-o:

²⁰ Încă de la facerea lumii, cele nevăzute ale Lui – adică veșnica Sa putere și dumnezeirea – prin cugetare se văd din fapte; așa că ei n'au cuvânt de apărare¹,

²¹ căci deși L-au cunoscut pe Dumnezeu, nu ca pe Dumnezeu L-au slăvit și nici nu I-au mulțumit, ci'n cugetările lor s'au rătăcit și inima lor cea neînțelegătoare s'a întunecat.

²² Zicând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni

²³ și slava lui Dumnezeu Celui nesticăcios au preschimbat-o în asemănarea chipului omului celui stricăcios și al păsărilor și al patrupedelor și al târâtoarelor.

²⁴ De aceea Dumnezeu i-a predat necurăției², după poftele inimii lor, ca să-și necinstească trupurile ei între ei,

²⁵ ca unii care au preschimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și s'au închinat și i-au slujit făpturii în locul Făcătorului, Cel ce este binecuvântat în veci, amin!

²⁶ Pentru aceea Dumnezeu i-a predat unor patimi de necinste; că și femeile lor au preschimbat legăturile firești cu acelea împotriva firii;

²⁷ asemenea și bărbații, părăsind fireasca legătură cu femeia, în poftea lor s'au aprins unii pentru alții, bărbați cu bărbați săvârșind rușinea și primind în ei înșiși răsplata

¹De vreme ce inteligența umană Îl poate percepe pe Dumnezeu din creația Sa, omul nu poate pretinde că n'a avut posibilitatea de a-L cunoaște și recunoaște.

² = I-a lăsat pe seama păcatului. Păcatul poartă în el germele pedepsei, iar una din pedepse este abandonarea omului de către Dumnezeu.

cuvenită rătăcirii lor³.

Matei 5

²⁰ Că vă spun: Dacă dreptatea voastră n'o va întrece pe a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

²¹ Ați auzit că s'a spus celor de demult: **Să nu ucizi**; iar cel ce va ucide, vrednic este de judecată.

²² Eu însă vă spun: Oricine se mânia pe fratele său, vrednic va fi de judecată; și cel ce-i va zice fratelui său: Netrebnicule!, vrednic va fi de judecata sinedriului; iar cel ce-i zice: Nebunule!, vrednic va fi de gheena focului⁴.

²³ Deci, dacă-ți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aminti că fratele tău are ceva împotriva-ți,

²⁴ lasă-ți darul acolo, înaintea al-

³ Cultivat până la exacerbare, păcatul înseamnă nu numai desfigurarea ordinii naturale rânduite de Dumnezeu, ci și degradarea morală a omului (vezi versetele următoare).

⁴ Gheena: vechea vale a lui Hinom, în care păgânii canaaneeni își ardeau copiii ca jertfă zeilor Baal și Moloh (Ir 32, 35). Situată la marginea Ierusalimului, în ea se depozitau și ardeau în permanență gunoaiile orașului. Metaforă pentru chinurile veșnice ale păcătoșilor. În textul de față: instanța ultimă și irevocabilă, după cea a judecătoriei simple și după aceea a sinedriului (tribunalul suprem).

tarului, mergi mai întâi și te împacă cu fratele tău și numai după aceea întoarce-te și adu-ți darul.

²⁵ Împacă-te cu pârâșul tău degrabă, cât încă mai ești cu el pe cale, ca nu cumva pârâșul să te dea pe mâna judecătorului, iar judecătorul pe aceea a slujbașului și să fii aruncat în temniță;

²⁶ adevăr îți spun: nu vei ieși de acolo până nu vei fi dat și cel din urmă ban.

Tâlcuire

„De nu va prisosi mai mult dreptatea voastră decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra întru împărăția cerurilor.”

Trăsătura cărturarilor: cunoașterea legii fără silință de a trăi potrivit legii. Trăsătura fariseilor: destoinicia purtării din afară fără vreo grijă deosebită pentru îndreptarea simțirilor și cugetelor inimii. Amândouă aceste stări duhovnicești sunt osândite a rămâne în afara împărăției cerurilor. Așadar, fiecare să primească de aici lecția de care are trebuință. De învățat legea evanghelică, e bine s-o înveți; dar cu condiția să-ți rânduiești viața pe potriva cunoș-

tințelor pe care le ai. În purtare
caută să fii vrednic, dar vrednice
să-ți fie și simțirile dimpreună cu
stările lăuntrice ale inimii. Ai aflat
ceva? Nu te opri la simpla cunoaș-
tere, ci mergi mai departe și trage
încheierea – ce te îndatorează să
faci această cunoaștere și cu ce
prilej și pune în cugetul tău ca
negreșit să faci astfel; iar purtarea
ta să fie în așa fel ca nu simțirile și
stările tale sufletești să se ascundă
în spatele faptelor din afară, ci
faptele din afară să fie stârnite de
simțirile și stările sufletești, oglin-
dindu-le pe acestea cu limpezime.
Rânduindu-ți în acest chip întoc-
mirea lăuntrică, vei fi mai presus
decât fariseii și cărturarii, iar ușile
împărăției nu vor rămâne zăvorâte
înaintea ta.⁵

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an.*